

Sygnatura akt III U 1300/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 01-04-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 01-04-2014 r. w Koninie

sprawy **H. C.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w K.**

o wypłatę części uzupełniającej emerytury w 100%

na skutek odwołania **H. C.**

od decyzji **Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w K.**

z dnia 17-06-2013r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje H. C. prawo do wypłaty świadczenia w pełnej wysokości począwszy od daty złożenia wniosku.

Sygn. akt III U 1300/13

UZASADNIENIE

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Placówka Terenowa w K. decyzją z dnia 17 czerwca 2013 roku, znak: (...) przyznał H. C. emeryturę rolniczą zawieszając wypłatę części uzupełniającej świadczenia w wymiarze 100%z powodu prowadzenia działalności rolniczej.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył H. C. wnosząc o jej zmianę, podnosząc , że od 5 marca 2009 roku gospodarstwo rolne zostało wydzierżawione M. K. na okres lat 5 , a w lipcu 2013 roku umowa została przedłużona na kolejne 5 lat. Podniósł ponadto i gospodarstwo to wydzierżawia już od ponad 25 lat.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, iż odwołujący jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 3,20 ha, które jest wydzierżawione na okres lat 5, a zatem zgodnie z przepisem art. 28 ust. 1 i ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników prawo do części uzupełniającej świadczenia emerytalnego podlega zawieszeniu w 100%.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

H. C. w dniu 3 czerwca 2013 roku wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury rolniczej. Do wniosku dołączył umowę dzierżawy z której wynika, że dnia 5 marca 2009 roku zawarł z M. K. umowę dzierżawy działek położonych w miejscowości D. o łącznej powierzchni 3,20 ha.

Decyzją z dnia 17 czerwca 2013 roku, znak: (...) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznała odwołującemu prawa do emerytury rolniczej począwszy od dnia 1 czerwca 2013 roku zawieszając wypłatę części uzupełniającej emerytury w wymiarze 100% w związku z prowadzeniem działalności rolniczej.

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego nie uznała zawartej w dniu 5 marca 2013 roku umowy dzierżawy pomiędzy odwołującym a M. K., gdyż umowa ta została zawarta na okres lat 5.

Odwołujący jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni około 3,30 ha położonego w miejscowości D. . W dniu 5 marca 2009 roku zawarł umowę dzierżawy na w/w gospodarstwo rolne na okres lat 5 z M. K. . Umowę tę przekazał do KRUS. Ponieważ organ rentowy zakwestionował zawartą umowę z uwagi na czasookres jej trwania, odwołujący aneksem z dnia 23 listopada 2013 roku zmienił zapis zawarty w umowie dotyczący okresu trwania umowy wpisując, że umowa zostaje zawarta na okres lat 10.

Odwołujący zeznał, iż nie uprawiał ziemi którą wydzierżawił M. K., nie posiada żadnych maszyn, nie pobiera porządków. Fakt ten potwierdził M. K., który zeznał, iż nie jest spokrewniony z odwołującym i dzierżawi ziemię położoną w miejscowości D. od odwołującego od roku 2009. Wcześniej ziemię tę dzierżawił P. C.. Potwierdził ponadto, że zawierając umowę dzierżawy nie wiedział, że winna ona być zawarta na okres lat 10. W dniu 23 listopada 2013 roku został sporządzony aneks do umowy dzierżawy gruntów i umowa została zawarta na okres lat 10.

Począwszy od 1 listopada 2013 roku organ rentowy podjął wypłatę części uzupełniającej emerytury w wymiarze 100 %.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w toku postępowania i aktach organu rentowego oraz w oparciu o zeznania odwołującego i świadka M. K..

Zeznania odwołującego oraz świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają.

Nie ulega wątpliwości, że zgodnie z art. 7 i art. 16 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.), ubezpieczeniom społecznym rolników, tj. emerytalno-rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu i macierzyńskiemu podlega między innymi z mocy ustawy rolnik, którego gospodarstwo obejmuje obszar użytków rolnych powyżej 1 ha przeliczeniowego lub dział specjalny oraz domownik rolnika, jeżeli ten rolnik lub domownik nie podlega innemu ubezpieczeniu społecznemu lub nie ma ustalonego prawa do emerytury lub renty albo nie ma ustalonego prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z art. 6 pkt 1 ustawy przez rolnika – rozumie się pełnoletnią osobę fizyczną, zamieszkujejącą i prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek, działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym, w tym również w ramach grupy producentów rolnych, a także osobę, która przeznaczyła grunty prowadzonego przez siebie gospodarstwa rolnego do zalesienia.

Za działalność rolniczą zaś rozumie się działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej (art. 6 pkt 3 ustawy).

Według art. 28 ust. 1 wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą.

Zawieszenie wypłaty może dotyczyć: części uzupełniającej emerytury rolniczej lub renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, emerytury lub renty inwalidzkiej z ubezpieczenia społecznego rolników indywidualnych i członków ich

rodzin w części równej 95% emerytury podstawowej, a obejmuje całość lub określony ułamek tej części świadczenia (pkt. 1 i 2 ust. 2 art. 28 powołanej ustawy).

Według ust. 3 tego przepisu wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem jednak uregulowań zawartych w ustępach 5-7, 9, 10 tego przepisu.

Przepis art. 28 ust. 4 uznaje, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając:

1) gruntów wydzierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków, osobie niebędącej:

a) małżonkiem emeryta lub rencisty,

b) jego zstępnym lub pasierbem,

c) osobą pozostającą z emerytem lub rencistą we wspólnym gospodarstwie domowym,

d) małżonkiem osoby, o której mowa w lit. b) lub c),

2) gruntów trwale wyłączonych z produkcji rolniczej na podstawie odrębnych przepisów, w tym zalesionych gruntów rolnych,

3) gruntów i działów specjalnych należących do małżonka, z którym emeryt lub rencista zawarł związek małżeński po ustaleniu prawa do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia,

4) własności (udziału we współwłasności) nieustalonej odpowiednimi dokumentami urzędowymi, jeżeli grunty będące przedmiotem tej własności (współwłasności) nie znajdują się w posiadaniu rolnika lub jego małżonka.

W przedmiotowej sprawie spór dotyczy kwestii wstrzymania odwołującemu przez organ rentowy wypłaty części uzupełniającej emerytury z uwagi na prowadzenie działalności rolniczej.

Zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisem wobec osoby prowadzącej działalność rolniczą mającej jednocześnie przyznane prawo do emerytury organ rentowy zawiesza w całości część uzupełniająca emerytury.

Zaprzestanie działalności rolniczej ma zatem znaczenie w zakresie wysokości otrzymywanych świadczeń. Zaznaczyć bowiem w tym miejscu należy, że wypłata części uzupełniającej rolnika, który będąc właścicielem lub posiadaczem gospodarstwa rolnego faktycznie nie prowadzi w nim działalności rolniczej w rozumieniu art. 6 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników nie ulega zawieszeniu na podstawie powołanych wyżej przepisów art. 28 ust. 1 i 3 w związku z ust. 4 (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 maja 2004 roku, II UZP 5/04, LEX nr 106657; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1997 roku, II UKN 39/69, LEX nr 29485; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 1997 roku, II UNK 145/97, LEX nr 31916).

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2005 roku, I UK 16/05 (LEX nr 195550) prowadzenie działalności rolniczej oznacza natomiast prowadzenie na własny rachunek przez posiadacza gospodarstwa rolnego działalności zawodowej, związanej z tym gospodarstwem, stałej i osobistej oraz mającej charakter wykonywania pracy lub innych zwykłych czynności wiążących się z jego prowadzeniem.

Poza sporem pozostaje, że odwołujący H. C. jest właścicielem gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości D. o ogólnym obszarze 3,20 ha .

Z materiału dowodowego wynika jednak niezbieżnie, wbrew twierdzeniom pozwanego organu rentowego, że od około 25 lat odwołujący nie prowadzi działalności rolniczej. W roku 2009 zawarł umowę dzierżawy z M. K., z tym, że umowa została zawarta na okres lat 5 z uwagi na brak świadomości, że winna być zawarta na okres lat 10 i dopiero aneksem została zawarta na okres lat 10.

W tym miejscu raz jeszcze podkreślić należy, że sam fakt bycia właścicielem, współwłaścicielem, czy też posiadaczem gospodarstwa rolnego nie jest równoznaczne z prowadzeniem działalności rolniczej. Potwierdza to, jak już wskazano wcześniej utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Okoliczność, że odwołujący jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego nie może więc prowadzić do zawieszenia części uzupełniającej świadczenia rentowego w 100% skoro zostało wykazane, że odwołujący zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał H. C. prawo do wypłaty świadczenia w pełnej wysokości począwszy od daty złożenia wniosku.

Anna Walczak - Sarnowska